

Erbia eta dortoka

Bazen behin, baso oso eder eta baketsu batean, erbi oso azkar bat eta dortoka oso jator bat bizi ziren. Erbiak beti esaten zuen animalia guztien artean azkarrena zela, eta beste animalien aurrean harrotzea gustatzen zitzaion.

Egun batean, basoan zehar paseatzen ari zela, erbiak dortoka topatu zuen. Erbiak irribarre iseka batekin esan zion:

— Kaixo, Dortoka! Zer iruditzen zaizu lasterketa bat egiten badugu? Ziur nago irabaziko dudala!

Dortokak, oso lasaia eta zentzuzkoa zenak, erantzun zion:

— Ados, Erbia. Egin dezagun lasterketa bat! Baina gogoratu, azkarrenak ez du beti irabazten.

Erbiak barre algara egin zuen:

— Ja, ja, ja! Ikusiko dugu!

Basoko animaliak bildu ziren lasterketa handia ikusteko. Urtxintxak epaile gisa jardun zuen eta adar batekin markatu zuen hasiera:

— Zuen postuetan! Prest, ekin, aurrera!

Erbia gezi bat bezala abiatu zen, bidean zehar abiadura bizian korrika. Dortoka, berriz, poliki-poliki ibiltzen hasi zen, pausoz pauso, presarik gabe baina gelditu gabe.

Erbiak hain azkar egin zuen korrika, ezen laster dortoka atzean utzi baitzuen. Dortoka oraindik urrun zegoela ikusita, erbiak une batez gelditzea erabaki zuen zuhaitz baten itzalean atseden hartzeko. Hain ziur zegoen bere garaipenaz, ezen pentsatu baitzuen:

— Siesta txiki bat egingo dut. Esnatzean, oraindik izango dut denbora lasterketa irabazteko.

Beraz, erbia zuhaitzaren azpian loak hartu zuen, bere garaipenaz amets eginez. Bitartean, dortokak aurrera egiten jarraitu zuen, pausoz pauso, une batez ere gelditu gabe.

Basoko animaliek dortoka animatu zuten:

— Aurrera, Dortoka! Egin dezakezu!

Dortokak irribarre egin eta ibiltzen jarraitu zuen, bere etengabeko ahaleginean konfiantzaz. Azkenean, erbia bakean lo zegoen lekura iritsi zen. Dortokak bere bidean jarraitu zuen zaratarik atera gabe, eta helmugara iritsi zen.

Erbia esnatu zenean, beldurtu egin zen dortoka helmugatik oso gertu zegoela ikustean. Ahal bezain azkar korrika egin zuen, baina beranduegi zen: dortokak helmuga zeharkatu zuen jada eta lasterketa irabazi zuen!

Basoko animalia guztiek txalotu eta zoriondu egin zioten dortokari garaipenagatik. Erbia, apur bat lotsatuta, dortokarengana hurbildu eta esan zion:

— Zorionak, Dortoka. Irakatsi didazu ez dela beti azkarrena irabazten duena, baizik eta inoiz amore ematen ez duena.

Dortokak samur irribarre egin eta erantzun zion:

— Eskerrik asko, Erbia. Garrantzitsuena ahal dugun onena egitea da, pausoz pauso, eta itxaropena inoiz ez galtzea.

Eta horrela, erbia eta dortoka lagun egin ziren, eta biek oso ikasgai baliotsua ikasi zuten adiskidetasunari eta iraunkortasunari buruz.